

bi; tulleb wálja; otsib omma kohhast, ja heidab pari. Kui se sündinud, siis issane kohhaste surreb; emmane eliab veel kolm páswa; munneb, ja surreb párrast sedda senna-samma paika, kuhu omma tangu heithud.

Innimessed wótwad ferrakessed, kuhu sidius ennast sissepeitnud, pannewad neid fewa wette, ja ligutawad neid puhta luaga tuggewaste ümber, funni wesfi wahtu halefab peále töstma: siis wótwad neid wálja, ja sawad nüúd ilma waewata sidikerra lõngukesse otsa kätte; ajawad sidi haspeli peále, ja pannewad tedda kui lõnga vihti kuiwama. Menda siis keige fallim fedrus, mis walgem kui walge, ja penem kui pene, wal-mis sanud. Nüúd wáriwi tedda kuid a tah-had; ehk te temimast mis tahhad.

Üks nisuggune ferrakenne annab kolm sad-da künart sidi lõnga, agga kaks tuhhat ferrakest andwad üks nael sidi, mis seitseküm-mend mis Ùubla paperrahha maksab.

Ei kül Wania-India metsades sidiilist-said ja sidiussa kül leida, nenda sammvöti fut-

da meie omma metsades metsilindu ja mets-messipuid leiate, agga neid omma kassõ párrast fa koddopaigas peame: nendaks seálatse ma rahvas sidi ussi jo ammuustki koodo wótnud piddada, ja temimaga paljo waewa náhha.

Jubba funningas Salomo, ja tuhhat aastad párrast tedda, Roma rahva Keiser Vespasianus, kes Jerusalemma linnas-kis árrarikkuda, sidi ridid piddasid, mis sel ajal ni fallid ollid, et kullaga saloti, agga nemmad veel ei teát nud, kuida süd piddi sündima, ehk kust ta piddi tulema; kaupmehhed saimad tedda Jummal teab! kui mitme kõe läbbi, ilma et issigi olleks arwu sanud, kust tedda piddi todama. Sel põlwel, mis nüúd on, targema rahva lapsofes-sedki sedda teadwad üttelda: seit et innimes, sed reisimisse, laemakümisse, ja kauba aja-missegä keige mailmaga tutwaks sanud; sedda üleskirjutawad mis vóderat mait náh-ha sawad, ja trükki läbbi ketgile, kes óp-